

[SAMIUĆKI *pron*

N sg f (praed) sãmiućka.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. 1. sam błędnie: samiuszki.

Intens. od „sam” ‘bez towarzystwa, osamotniony’:

Wyrażenie: »samiućki zostawion«: Chodźcie łynowie/ chodźcie: boćiem ia łamiućká zoftáwioná [ego enim derelicta sum sola] Leop Bar 4/19 (Linde).

Cf [SAMIUCHNY], SAMIUCZKI, SAMIUSTEK, [SAMUCHNY], [SAMUCZKI]

KW, (LWil)